

**ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ
ΕΝΩΤΙΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ**

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

***Ομιλία του προέδρου της Κ.Ο του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ, Αλέξη Τσίπρα, στο Ινστιτούτο
Brookings***

Κυρίες και κύριοι,

Αποτελεί τιμή και ξεχωριστή χαρά για εμένα να βρίσκομαι σήμερα στο Brookings:

- Ένα ίδρυμα με ισχυρή παράδοση στις τεκμηριωμένες συζητήσεις.
- Ένα ίδρυμα που μπορεί να καταλάβει τι διακυβεύεται στην Ελλάδα και στην Ευρώπη σήμερα.

Όταν ήμουν μικρός, θυμάμαι τους μεγαλύτερους μου να μου λένε ότι αν η Αμερική αρπάξει ένα κρύωμα, η Ελλάδα κρεβατώνεται με πνευμονία.

Σήμερα, ακούω ότι κάποιοι από τους πολιτικούς σας προειδοποιούν την κυβέρνηση των ΗΠΑ να τους ακούσει αν δε θέλει να γίνει... Ελλάδα.

Ένα πράγμα είναι σαφές: οι χώρες μας μπορεί να είναι πολύ διαφορετικές και σε μέγεθος και σε δομές. Ξέρουμε επίσης ότι υπάρχουν σκιές και προβλήματα του παρελθόντος τα οποία θέλουμε να υπερβούμε.

Υπάρχουν όμως και δεσμοί ισχυροί οι οποίοι σε ένα παγκοσμιοποιημένο τοπίο, γίνονται όλο και ισχυρότεροι.

Διότι η δική μας καταστροφή αφορά και εσάς.

Ένα πράγμα που ως Έλληνας παρατηρώ περπατώντας στους δρόμους σας, είναι ότι η Αμερική δεν βρίσκεται στην κατάσταση κατάθλιψης την οποία δυστυχώς η χώρα μου βιώνει σήμερα. Δεν είδα κλειστά καταστήματα, βλοσυρά πρόσωπα, σημάδια απελπισίας παντού.

- Η Αμερική απέφυγε την κατάθλιψη μετά το 2008.
- Προφανώς και εσείς πληρώσατε ένα βαρύ τίμημα μετά την Κρίση του 2008.
- Η οικονομία σας εξακολουθεί να δυσκολεύεται να ανακάμψει.
- Το ποσοστό απασχόλησης σας είναι ακόμα οδυνηρά χαμηλό.
- Ο λαός σας είναι ακόμα ανήσυχος.
- Εκατομμύρια κόσμος ακόμα δυσκολεύεται να κερδίσει τα προς το ζην.
- Σχεδόν όλος ο κόσμος παραμένει θυμωμένος με όλους όσους προκάλεσαν τόσο πόνο.
- Αλλά την κατάθλιψη την αποφύγατε.

Σε αντίθεση, η Ελλάδα βιώνει μια βαθιά κατάθλιψη. Και λέγοντας αυτό δεν εννοώ βαθιά ύφεση. Εννοώ κατάθλιψη.

Θέλω να ξεκαθαρίσω το εξής.

Είναι για εμάς σαφές ότι η ελληνική οικονομία και ο ελληνικός κρατικός μηχανισμός είχαν τα δικά τους ενδογενή προβλήματα. Αυτά τα προβλήματα είναι δομικά και έχουν βαθιές ρίζες.

Δεν δημιούργησαν όμως την κρίση στην Ελλάδα. Η κρίση δεν είναι ελληνική. Δεν προκάλεσαν την κρίση αλλά την επιδείνωσαν.

Και επιτρέψτε μου να πω ότι ο ελληνικός λαός είναι λαός εργατικός. Δυστυχώς όμως συκοφαντήθηκε από την πολιτική του ηγεσία.

Αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα

- Ακόμα και οι υγιείς επικερδείς επιχειρήσεις χρεοκοπούν.
- Νέοι άνθρωποι υψηλής κατάρτισης με διδακτορικά από Αμερικανικά και Βρετανικά Πανεπιστήμια, δεν μπορούν να βρουν εργασία.

Γιατί συμβαίνει αυτό; Γιατί δεν υπάρχει ένα τέλος σε αυτή τη δίνη;

Η βασική απάντηση είναι διότι το πιστωτικό σύστημα έχει σταματήσει να λειτουργεί και το κράτος αντί να βοηθά υπονομεύει δυνατότητες ανάπτυξης.

Οι τράπεζές μας δεν μπορούν ούτε να δανειστούν ούτε να δανείσουν. Την ίδια στιγμή:

- Το χρεοκοπημένο κράτος μας δανείζεται χρήματα από την Ευρώπη και το ΔΝΤ εκ μέρους των τραπεζών, αλλά αυτά τα κεφάλαια εξαφανίζονται στις μαύρες τρύπες των τραπεζών.
- Η βιομηχανία μας και ο τομέας των υπηρεσιών μας κείται σε ερείπια ενώ το κράτος επιτίθεται στα μειωμένα εισοδήματα εκείνων που ακόμα εργάζονται για να καλύψουν τα ελλείμματα του.
- Μόνο που δεν μπορεί να το επιτύχει αυτό καθότι το δημόσιο χρέος μας αυξάνεται ενώ το εθνικό εισόδημα από το οποίο το χρέος πρέπει να αποπληρωθεί μειώνεται γρήγορα.

Και αυτός ο φαύλος κύκλος περιστρέφεται όλο και πιο γρήγορα.

Υπουργοί της Κυβέρνησης ομολογούν ιδιωτικά ότι κι εκείνοι σκέφτονται ότι οι πολιτικές τους εντείνουν την κρίση -προσθέτοντας ότι δεν έχουν εναλλακτική- ότι αυτές οι πολιτικές τους επιβάλλονται από την Ευρώπη.

Κάθε φορά που η Ελληνική κυβέρνηση κάνει άλλη μια αισιόδοξη ανακοίνωση οι άνθρωποι το συγκρίνουν με την καταστροφή που βλέπουν γύρω τους και χάνουν κάθε πίστη ότι αυτοί οι οποίοι οδηγούν το έθνος ξέρουν τι κάνουν.

Φοβούμαι πως για πολλούς οικονομολόγους αλλά και φοιτητές στον τομέα της Δημόσιας Πολιτικής η χώρα μας έχει μετατραπεί σε ένα εργαστήριο πολιτικών λιτότητας.

- Αν θέλετε να δείτε με ποιο τρόπο η εφαρμογή προκυκλικών οικονομικών πολιτικών καταστρέφει τον κοινωνικό ιστό, μετατρέποντας μία ύφεση σε βαθεία Κρίση, ελάτε στην Ελλάδα.
- Αν θέλετε να δείτε με ποιο τρόπο η επιβολή του μεγαλύτερου προγράμματος δημοσιονομικής πειθαρχίας εν καιρώ ειρήνης, αποτυγχάνει ως προς την αντιμετώπιση της κρίση χρέους, ελάτε στην Ελλάδα.
- Εάν θέλετε να δείτε με ποιο τρόπο η κλεπτοκρατία καταφέρνει να παραμείνει στην εξουσία έχοντας καταστρέψει ένα ολόκληρο έθνος, ελάτε στην Ελλάδα.

Η επικρατούσα άποψη είναι ότι ο κύκλος της ύφεσης που σας περιγράψω ξεκίνησε εξαιτίας του υπερδανεισμού του Ελληνικού κράτους κατά την περίοδο που προηγήθηκε του Κραχ του 2008. Αυτό δεν είναι αναληθές.

Ωστόσο από πλευράς ανάλυσης δεν βοηθά στην προσπάθεια μας να κατανοήσουμε τα αίτια της κρίσης. Είναι κάπως σαν να λέμε ότι ένας ασθενής που πάσχει από καρκίνο πονάει. Αυτό μπορεί πράγματι να ισχύει όμως η συγκεκριμένη παρατήρηση δεν μπορεί να εξηγήσει τι ακριβώς προκάλεσε τον καρκίνο, τι τύπο καρκίνου ή ποια θεραπεία μπορεί να βοηθήσει στην ίασή του. Το χρέος, όπως και ο πόνος, είναι το σύμπτωμα ενός βαθύτερου προβλήματος.

Εάν δεν με πιστεύετε ότι το χρέος δεν είναι η αιτία της κρίσης, σκεφτείτε το παράδειγμα της Ιρλανδίας. Ή της Ισπανίας. Τα επίπεδα του δημοσίου χρέους τους το 2008 ήταν χαμηλότερα από αυτά της Γερμανίας. Οι κρατικοί προϋπολογισμοί τους ήταν πλεονασματικοί, εν αντιθέσει με αυτόν της Γερμανίας ο οποίος ήταν ελλειμματικός. Και παρόλα αυτά η Ιρλανδία και η Ισπανία βρέθηκαν στον ίδιο φαύλο κύκλο με την Ελλάδα: περικοπές μισθών, μείωση της ζήτησης, αύξηση της ανεργίας, μετανάστευση, απογοήτευση. Γιατί;

Ο λόγος είναι, βέβαια, ότι οι χώρες μας είναι μέρος μιας άσχημα σχεδιασμένης Νομισματικής Ένωσης. Μιας νομισματικής ένωσης που έκανε δύο πράγματα:

- Αφαίρεσε από τις οικονομίες μας την ικανότητα να απορροφήσουν ένα σοκ, σε περίπτωση που μας χτυπήσει μια παγκόσμια ή περιφερειακή κρίση.
- Και φρόντισε ώστε, όταν ήρθε το σοκ, να είναι πολύ, πολύ μεγαλύτερο! Γιατί μεγαλύτερο; Επειδή, κατά τη διάρκεια των «καλών εποχών», η νομισματική μας ένωση οδήγησε σε γιγαντιαίες ροές κεφαλαίων από τις πλεονασματικές χώρες στις ελλειμματικές μας χώρες. Οι ροές δημιούργησαν φούσκες που, με τη σειρά τους, δημιούργησαν την εντύπωση της ανάπτυξης (μεγέθυνσης) και της προόδου.
- Στην Ισπανία, τα χρήματα που προέρχονταν από τη Γερμανία και αλλού ήταν δανεισμένα από ιδιώτες-επενδυτές. Οι τιμές των κατοικιών αυξήθηκαν, οι άνθρωποι δανείστηκαν σε μεγάλο βαθμό από τις τράπεζες για να τα αγοράσουν, οι τιμές στη συνέχεια πήγαν ακόμα πιο ψηλά, οι άνθρωποι αισθάνθηκαν πλούσιοι, ξόδεψαν περισσότερο και, ως εκ τούτου, η ισπανική οικονομία αναπτύχθηκε γρήγορα στις πλάτες του ιδιωτικού χρέους.

Στην Ελλάδα, τα χρήματα από τη Γερμανία και αλλού ήταν δανεισμένα από το κράτος, το οποίο τα έδωσε στη συνέχεια στους ιδιώτες-επενδυτές για την κατασκευή δρόμων, Ολυμπιακών εγκαταστάσεων.

Την ίδια στιγμή, η φοροδιαφυγή και οι φοροαπαλλαγές για τους πλούσιους, δεν επέτρεψαν έναν ισοσκελισμένο προϋπολογισμό.

Όταν οι χρηματοπιστωτικές αγορές κατέρρευσαν το 2008, τόσο η Ισπανία όσο και η Ελλάδα ήταν στο δρόμο προς την καταστροφή. Στην Ισπανία, όπως και στην Ιρλανδία, η αγορά ακινήτων κατέρρευσε, οι τιμές έπεσαν, οι άνθρωποι κατέληξαν με σπίτια που άξιζαν λιγότερο από ό,τι τα δάνεια τους, πολλοί χρεοκόπησαν. Όταν οι τράπεζες άρχισαν να έχουν πρόβλημα, το κράτος παρενέβη και ενέγραψε τις απώλειές τους στα βιβλία του. Με τον τρόπο αυτό, τόσο οι τράπεζες όσο και το κράτος χρεοκόπησαν.

Στην Ελλάδα, το κράτος χρεοκόπησε άμεσα, δεδομένου ότι ήταν αυτό που είχε δανειστεί σε πολύ μεγάλο βαθμό. Στη συνέχεια, οι τράπεζες που είχαν δανείσει το κράτος επίσης χρεοκόπησαν. Στη συνέχεια, οι επενδυτές χρεοκόπησαν. Σύντομα, ολόκληρη η χώρα είχε καταρρεύσει.

Δεδομένης της δομής της ευρωζώνης, όπου τα κράτη, χωρίς μία Κεντρική Τράπεζα από πίσω τους, έπρεπε να βάλουν πλάτη στην πτώχευση των τραπεζών, και όπου οι τράπεζες έπρεπε να συνεχίσουν τη χρηματοδότηση των χρεωκοπημένων κρατών, ήταν αναπόφευκτο ότι η θανάσιμη αγκαλιά μεταξύ αφερέγγυων τραπεζών και αφερέγγυων κρατών θα οδηγούσε σε φαινόμενο ντόμινο.

Σε εκείνο το σημείο, η Ευρωπαϊκή Ένωση αρνήθηκε να δει κατάματα τα διαρθρωτικά ρήγματα στην καρδιά της νομισματικής ένωσης.

- Αποφάσισαν ότι ήταν καλύτερα να προσποιούνται ότι αυτό είναι απλώς μια κρίση δημόσιου χρέους, από το να παραδέχονταν ότι έχουν σχεδιάσει μια νομισματική ένωση-έκτρωμα.
- Αποφάσισαν να επιβάλουν λιτότητα σε υπό κατάρρευση οικονομίες, εξασφαλίζοντας έτσι ότι ο ρυθμός της κατάρρευσης θα επιταχυνθεί.
- Με τον τρόπο αυτό, επέφεραν μια ύφεση που δεν ήταν απαραίτητο να έχουμε..
- Και επιμένουν ακόμα σε αυτό.
- Με τεράστιο ανθρώπινο κόστος.
- Και με ένα φοβερό κόστος για τη δημοκρατία.

Λοιπόν, κυρίες και κύριοι, στέκομαι μπροστά σας και ντρέπομαι βαθιά αλλά θα πω ότι κανένα από αυτά τα μαθήματα δεν το έχει πάρει η Ευρώπη.

Ένα άλλο πράγμα που μας έχει διδάξει η κρίση του 1929 είναι ότι, εάν η πολιτική τάξη αποτύχει να αντιμετωπίσει τις συνέπειες αυτής της κατάρρευσης, και η οικονομική κάμψη μετατραπεί σε ύφεση, οι Ναζί θα βρεθούν σύντομα στο Κοινοβούλιο.

Και στο Κοινοβούλιο της χώρας μου, είμαστε υποχρεωμένοι κάθε μέρα να καθόμαστε απέναντι από μια πτέρυγα των Ναζί κακοποιών που προωθούν τον αντισημιτισμό και χαιρετούν όπως ο Αδόλφος Χίτλερ.

Επειδή ανέφερα την περίοδο μεσοπολέμου, τη Μεγάλη Ύφεση, είναι ενδιαφέρον για μένα να συγκρίνουμε την Κεντρική μας Τράπεζα, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, με τη Fed (Την Ομοσπονδιακή τράπεζα), εδώ στην Ουάσιγκτον.

Το γεγονός ότι ο επικεφαλής της Κεντρικής μας Τράπεζας, κ. Ben Bernanke, έκανε την ακαδημαϊκή εργασία του, μελετώντας την Μεγάλη Ύφεση, είναι σημαντικό. Μπορεί να είναι ένας από τους λόγους για τους οποίους η Fed έχει συμπεριφερθεί τόσο διαφορετικά από την ΕΚΤ.

Αν συγκρίνει κανείς τη γλώσσα που χρησιμοποιείται από τον κ. Bernanke κατά τη διάρκεια των πέντε τελευταίων ετών με εκείνη των τραπεζιτών της Κεντρικής μας Τράπεζας, θα εντοπίσει τη διαφορά. Η Κεντρική Τράπεζα της Ευρώπης, η Κεντρική μας Τράπεζα, φαίνεται ανέγγιχτη από την οικονομική κρίση που εξελίσσεται κάτω από τη μύτη της. Αν οι κεντρικοί τραπεζίτες μας είχαν περάσει λίγο περισσότερο από το χρόνο τους μελετώντας την Μεγάλη Ύφεση, τα πράγματα μπορεί να ήταν διαφορετικά

Επιμένοντας για ένα λεπτό στο θέμα της Μεγάλης Ύφεσης, επιτρέψτε μου να σας υπενθυμίσω την ευφυή επισήμανση του Φραγκλίνου Ρούσβελτ ότι, σε μια εποχή ύφεσης, το χειρότερο που πρέπει να φοβόμαστε είναι ο ίδιος ο φόβος. Στη χώρα μου, λες και ήθελαν να αποδείξουν ότι έχει δίκιο ο Roosevelt, προς όφελός τους, οι κλεπτοκράτες αγωνίζονται να παραμείνουν στην εξουσία διασκορπίζοντας το φόβο. Το φόβο για την εναλλακτική λύση στην κυριαρχία τους. Το φόβος για εμάς. Το φόβο για την Αριστερά που εκπροσωπώ εδώ σήμερα.

Υπάρχει κάτι να φοβηθεί κανείς από την Αριστερά στην Ελλάδα; Με ποιο τρόπο είμαστε ριζοσπαστικοί; Οι κινδυνολόγοι θα σας πουν ότι το κόμμα μας, αν έρθει στην κυβέρνηση, θα σκίσει τη δανειακή σύμβαση με την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΔΝΤ, θα βγάλει τη χώρα έξω από την ευρωζώνη, θα διακόψει τους δεσμούς της Ελλάδας με την πολιτισμένη Δύση, ότι η Ελλάδα θα γίνει μια νέα Βόρεια Κορέα.

Αυτό είναι κινδυνολογία στα χειρότερα της. Ο ΣΥΡΙΖΑ, το κόμμα μου, δε θέλει τίποτα από αυτά. Ήμασταν πάντα, και πάντα θα παραμείνουμε, ένα ευρωπαϊκό κόμμα.

Το ότι πιστεύουμε ότι η Ευρώπη έχει χάσει το δρόμο της, και ότι επιβάλλει απάνθρωπες πολιτικές στους ίδιους τους λαούς της, δε μπορεί να θεωρηθεί αντι-ευρωπαϊκό. Πρέπει η πολιτική μας να ανταποκρίνεται στα συμφέροντα των λαών της Ευρώπης. Και στην ιδέα ότι η Ευρώπη είναι το σπίτι μας και πρέπει να το υπερασπιστούμε από τη Μεγάλη Ύφεση που εξαπλώνεται και η οποία απειλεί όχι μόνο εμάς τους Ευρωπαίους, αλλά και ολόκληρη την παγκόσμια οικονομία. Θέλουμε να σταματήσουμε τον κατακερματισμό της Ευρώπης. Και αυτό σημαίνει να αντισταθούμε στις σημερινές πολιτικές της Ευρώπης.

Επιτρέψτε μου να το πω αυτό ξεκάθαρα: ο ΣΥΡΙΖΑ θα κρατήσει την Ελλάδα στην Ευρωζώνη. Αλλά αυτό δεν σημαίνει αποδοχή ηλίθιων και απάνθρωπων πολιτικών που μας υπαγορεύονται από τούς σημερινούς, αυτοκαταστροφικούς ιθύνοντες της Ευρωζώνης. Όχι! Πράγματι, κατά την άποψή μου, προκειμένου να παραμείνουμε μακροπρόθεσμα στην Ευρωζώνη, πράγματι προκειμένου η Ευρωζώνη να επιβιώσει, χρειαζόμαστε μια αλλαγή σχεδίου. Χρειαζόμαστε μια ορθολογική επανεκτίμηση της στρατηγικής μας για την καταπολέμηση της κρίσης. Όχι σε ελληνικό επίπεδο. Στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αλλά αυτή η νέα στρατηγική δεν θα έρθει μέχρις ότου και εκτός εάν ένα κόμμα όπως το δικό μας φωνάξει στις Βρυξέλλες: Φτάνει πια!

Αυτό που λέμε είναι ότι η συμφωνία αυτή παραβιάζεται καθημερινά από την ίδια την πραγματικότητα. Η δανειακή σύμβαση θα γίνει αντικείμενο επαναδιαπραγμάτευσης.

Αλλά το Μνημόνιο της λιτότητας είναι ήδη νεκρό.

Επιτρέψτε μου να υπογραμμίσω ότι δεν είναι δουλειά του ΔΝΤ να προβλέψει τι θα συμβεί αν ο ΣΥΡΙΖΑ κερδίσει. Θα μπορούσαμε να συνεχίσουμε χωρίς τέτοια σχόλια που υπονομεύουν τη σταθερότητα της οικονομίας ακόμη περισσότερο.

Ωστόσο, χαιρετίζω την προειδοποίηση για Βρυξέλλες, Φρανκφούρτη και Βερολίνο ότι η συμφωνία αυτή έχει ξεπεραστεί από την πραγματικότητα.

Ότι είναι αδύνατον να εφαρμοστεί με επιτυχία, ακόμα και αν ο Σύριζα πείσει κάθε Έλληνα, κάθε Ελληνίδα και κάθε Ελληνόπουλο να ξυπνάει και να κοιμάται σε καθημερινή βάση με την πρόθεση να την τηρεί.

Βλέπετε, πρόκειται για μια συμφωνία που έρχεται σε αντίθεση με τους νόμους της οικονομίας. Και για το λόγο αυτό, η επίμονη εφαρμογή της συμφωνίας αυτής έρχεται σε αντίθεση με τους νόμους του ανθρωπισμού.

Έτσι, αν οι ριζοσπαστικές πολιτικές του ΣΥΡΙΖΑ δεν αφορούν στο να βγάλει την Ελλάδα από την Ευρωζώνη. Και αν δεν πρόκειται να σκίσει τις συμφωνίες μας με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τι σημαίνει η ετικέτα μας ως Ριζοσπαστικής Αριστεράς;

Σημαίνει ότι το είμαστε έτοιμοι για ριζικές μεταρρυθμίσεις στο κράτος, ώστε να δημιουργηθεί ένα σταθερό περιβάλλον δικαιοσύνης, αναδιανομής του πλούτου, και επενδύσεων.

Σημαίνει ότι θα συνεχίσουμε να επιμένουμε ότι η Ευρωζώνη χρειάζεται νέα θεμέλια.

Σημαίνει ότι δεν θα αποδεχτούμε την ευρωπαϊκή μετενσάρκωση του Χέρμπερτ Χούβερ να στοιχειώνει τους λαούς της Ευρώπης.

Σημαίνει ότι θα αντιταχθούμε σε κάθε προσπάθεια να εξηγηθεί η κρίση του ευρώ, με το σχήμα “Οι τζίτζικες του Νότου ξόδεψαν υπερβολικά χρησιμοποιώντας τα μυρμήγκια του Βορρά ως εγγυητές”.

Σημαίνει ότι συνεχίσουμε να εξηγούμε ότι η κρίση του ευρώ συνέβη επειδή οι τζίτζικες της Γερμανίας και της Ελλάδας έκαναν πάρτυ πριν από το 2008, κερδίζοντας εις βάρος των σκληρά εργαζόμενων μυρμηγκιών τόσο στη Γερμανία όσο και στην Ελλάδα.

Και όταν συνέβη το κραχ, οι τζίτζικες της Γερμανίας και της Ελλάδας απαίτησαν ότι τις απώλειές τους θα τις πληρώσουν τα μυρμήγκια της Γερμανίας και της Ελλάδας.

Σημαίνει ότι θα απαιτήσουμε ένα Νέο Σύμφωνο (new deal) για την Ευρώπη, που θα κινητοποιήσει τις παραγωγικές δυνατότητες της Ηπείρου ενάντια στη φτώχεια και την απελπισία.

Τον περασμένο Ιούνιο, ο ΣΥΡΙΖΑ τινάχθηκε από το 4 στο 27% αλλά δεν ήταν πρώτο κόμμα.

Πολλοί από εσάς πρέπει να έχετε ακούσει την προπαγάνδα, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα κόμμα επικίνδυνα άπειρο.

Σήμερα, στέκομαι εδώ, μπροστά σας, έτοιμος να απαντήσω στις ερωτήσεις σας, και υπερήφανος να πω:

Ναι, είμαστε άπειροι στο να συνάπτουμε σκιερές συμφωνίες με τους κλεπτοκράτες και τους ολιγάρχες. Ναι, είμαστε άπειροι στη συγκάλυψη σκανδάλων δωροδοκίας, όπως το διαβόητο σκάνδαλο της Siemens. Όπως το σκάνδαλο απόκρυψης της λίστας Λαγκάρντ. Ναι είμαστε άπειροι. Ναι, δεν έχουμε στο ενεργητικό μας καμία υπογραφή δανειακής σύμβασης που αντιβαίνει στη λογική της μακροοικονομίας. Ναι, οι σκέψεις μας είναι σαφείς και τα χέρια μας είναι σταθερά. Και, πάνω απ' όλα, είναι καθαρά.

Τελευταίο, αλλά όχι έσχατο, το μήνυμά μου σε αυτό το κοινό, εδώ στο Brookings, είναι ότι το κόμμα μας θέλει να καθιερώσει έναν αμοιβαία επωφελή διάλογο με καλοπροαίρετους, προοδευτικούς στοχαστές από την δική σας πλευρά του Ατλαντικού.

Θέλω να σας πω ότι οι άνθρωποι στην Ελλάδα, ακόμη και της Ριζοσπαστικής Αριστεράς, σας θεωρούν συνοδοιπόρους στην πολύπλευρη, αλλά σημαντική επιχείρηση για την αποκατάσταση της ευημερίας και της ελπίδας στις δύο πλευρές του Ατλαντικού.

Ο υπόλοιπος κόσμος, έχοντας σημειώσει τεράστια πρόοδο τις τελευταίες δεκαετίες, παρακολουθεί εμάς τους Ευρωπαίους και τους Αμερικανούς με αγωνία. Δεν πρέπει να τους απογοητεύσουμε όπως ακριβώς δεν πρέπει να απογοητεύσουμε τους ίδιους τους λαούς μας.

Πρέπει να αποδείξουμε όλοι μαζί ότι η ανθρωπότητα έχει γίνει σοφότερη από τις καταστροφές που έχει ζήσει στο παρελθόν.

Σας ευχαριστώ

Το Γραφείο Τύπου

22/01/2013